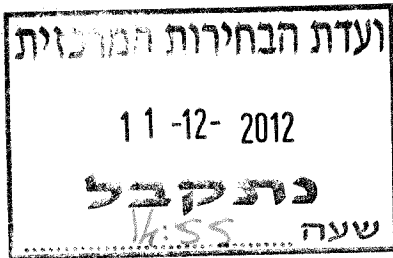

5/19 פ"י

בוועדת הבחירות לכנסת ה-19

ירושלים

בעניין שבין

1. ח"כ דני דנון, הליכוד

2. עו"ד נריה מאיר

המבקשים

- נגד -

רשימת וסיעת בל"ד – אלתג'מוע אלוטני אלדמוקרטי

המשיבה

בקשה לפי סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת, להכריז על "רשימה מנועה"

מוגשת בזה ליו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-19 כבוד השופט אליקים רובינשטיין ולוועדת הבחירות המרכזית, בקשת המבקשים להכריז על רשימת בל"ד – ברית לאומית דמוקרטית כעל מועמדת מנועה מהשתתפות בבחירות לכנסת ה-19, וזאת לפי הוראות סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת ובהתאם להוראות הנוהל שפרסמה הוועדה בעבר.

כללי

- א. בסעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת, סעיף קטן (א) נקבע כי -
- "רשימת מועמדים לא תשתתף בבחירות לכנסת ולא יהיה אדם מועמד לבחירות בכנסת אם יש במטרותיה או במעשיה של הרשימה או במעשיו של האדם, לפי העניין, במפורש או במשתמע, אחד מאלה:
- (1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית;
  - (2) הסתה לגזענות;
  - (3) תמיכה במאבק מזוין, של מדינת אויב או של ארגון טרור, נגד מדינת ישראל.

- ב. נקדים ונאמר, כי בקשת הפסילה דלהלן מוסבת על הוראת סעיפים קטנים 7א(א)(1) ו7א(א)(3) העוסקים בשלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית ובתמיכה במאבק מזוין של מדינת אויב או של ארגון טרור, נגד מדינת ישראל. כפי שיוכח להלן סיעת בל"ד ומייצגיה ברשימה, חברי הכנסת ג'מאל זחאלקה וחנין זועבי, חצו את כל הקווים האדומים בתמיכתם ובסיועם לפעילות ארגון טרור כנגד מדינת ישראל, לצד הצהרות תמיכה במאבק מזוין כנגד מדינת ישראל וחיילי צה"ל,

בנוסף לשלילת המפלגה את קיומה של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. בשל כך יתבקש למנוע מרשימת בלי"ד להתמודד בבחירות לכנסת ה-19.

ג. יצוין כי כידוע אין זו הפעם הראשונה בה מתבקשת ועדת הבחירות המרכזית, ובית המשפט העליון בעקבותיה, למנוע השתתפות בבחירות של מפלגת בלי"ד או חבר כנסת מטעמה. לקראת ההתמודדות בכנסת ה-16 התקבלה החלטה בוועדת הבחירות המרכזית, בעקבות פניות שונות, לפסול את מועמדותו של ח"כ (כתוארו אז) עזמי בשארה לצד בקשה לפסילת רשימת בלי"ד כולה. בעקבות כך, הוגש ערעור לבית המשפט העליון, אשר נידון בהרחבה בא"ב 11280/02 **אחמד טיבי ואח' נגד ועדת הבחירות לכנסת ה-16 פ"ד נז(4) עמ' 1** (להלן "**פרשת טיבי**").

ד. בפסיקתו בפרשת טיבי, קבע בית המשפט העליון כי קיימת הבחנה בין פסילת מועמד לבין פסילת רשימה. בעוד שבפסילת מועמד, בית המשפט העליון הינו חלק מתהליך שכלול ההחלטה והפעלת שיקול הדעת ועל כן בית המשפט נדרש להבאת גישתו שלו, אין הדבר כן בבקשה לפסילת רשימה. כאשר אושרה בוועדת הבחירות המרכזית בקשה לפסילת רשימה, או אז ידון בית המשפט העליון בערעור, בדרך מנהלית שבה יפסול את ההחלטה רק אם נפל פגם בסבירות קבלת ההחלטה על ידי הוועדה. בנוסף, קובע בית המשפט בלשונו כי:

"השאלה שבית המשפט מציג לעצמו בסוג פניות זה [פסילת רשימה, נ.מ, ד.ד.] הינה אם רשות שלטונית סבירה הייתה רשאית לקבל ההחלטה שנתקבלה. אם התשובה היא בחיוב, ידחה בית המשפט את הערעור, גם אם הוא עצמו לא היה מקבלה.

ה. מכלל הדברים עולה כי התערבותו של בית המשפט העליון בשינוי החלטת ועדת הבחירות לפסילת רשימה, ייעשה רק אם נוצר פגם חמור במתחם הסבירות של החלטת ועדת הבחירות.

ו. אמנם, כידוע בעבר דחה בית המשפט העליון את בקשות הפסילה כנגד מפלגת בלי"ד, אך סבורים אנו כי נוכח ההצטברות הראייתית שנוספה בשנים האחרונות ואשר מובאת פה, יש בה כדי להטות את כף הספק שקבע בעבר בית המשפט העליון, לכדי פסילת רשימה.

ז. מן הכלל אל הפרט, במסגרת פרשת טיבי נדונה לראשונה אחת מעילות הפסילה המבוקשת כאן בבקשה זו, היא עילת התמיכה במאבק מזוין כנגד ישראל ותמיכה בארגון טרור. זאת נוכח העובדה כי עילה זו נוספה לחוק בחודש מאי 2002. בשל קיצור היריעה יובא עיקרי פסיקתו של בית המשפט העליון בפרשת טיבי ביחס לעילה זו ולעילת שלילת קיומה של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית.

ח. בפסיקתו בפרשת טיבי, אמנם דחה בית המשפט העליון ברוב של 7 נגד 4 שופטים את הבקשה לפסילתם של רשימת בלי"ד ושל מר עזמי בשארה, אך פסילה זו נבעה מהסברו

של בית המשפט העליון כי פסילת מפלגת בל"ד נבעה רובה ככולה מפסילתו האישית של ח"כ (כתוארו אז) בשארה, ומשקבע בית המשפט כי לא אושר לפסול את בשארה, ממילא החלטת הוועדה הייתה בעיניו לא סבירה. ממוצא דבר אתה למד, כי בשעה שתנומק בוועדת הבחירות פסילת המפלגה בפני עצמה ביחס לעילות הקבועות בחוק, יהא על בית המשפט לאשר זאת.

ט. בפניה זו, סבורים אנו כי יש לבחון את מפלגת בל"ד במבחן משולב, הן מהצהרותיה וממצעה והן מהתבטאות "נושאי כליה", מייצגיה הרשמיים, מועמדים מספר אחד ושניים ברשימתה לכנסת ה-19.

י. באשר למפלגת בל"ד, אשר לה עבר עשיר בבקשות פסילה מזה למעלה מעשור, כבר קבעו ארבעת שופטי בית המשפט העליון אשר היוו את דעת המיעוט בפרשת טיבי, כי דינה להיפסל. בראש דעת המיעוט עמדה השופטת שטרסברג-כהן, אשר לאחר שנחשפה לראיות של שירותי הביטחון, קבעה כי:

"על בסיס הנורמות והמבחנים אותם יש ליישם והפרשנות התכליתית הראויה של סעיף 7 א ולאור רמתן הגבוהה והמשכנעת של הראיות שהוצגו בפנינו, דין השלושה לפסלות".

ובדברי הסיכום של דעת המיעוט נקבע כי:

"שינוי אופייה של המדינה ממדינה יהודית ודמוקרטית למדינה שלא תהא עוד מדינה יהודית, הוא המטרה המרכזית, הדומיננטית של ח"כ בשארה ובל"ד. זהו ה"יעד השליט" שלהם.. את היעד השליט של חיסול מדינת ישראל כמדינה יהודית, מבקשים ח"כ בשארה ובל"ד להוציא מן הכוח אל הפועל".

יא. בהתבוננות ממרחק השנים ואחר התפתחותה הרעיונית של מפלגת בל"ד לצד מעשיו החמורים של מנהיגה לשעבר בשארה (אשר באתר המפלגה עודנה מתנוססת תמונתו) אשר נחשד בריגול חמור ובהעברת מידע לארגון החיזבאללה, בעת מלחמה, יש מקום לקבוע כי דברי עמדת המיעוט בפרשת טיבי, התגלו לציבור כנכונים עובדתית ולא רק ממקום של חשד וספק בשאלה לאן פניה של מפלגת בל"ד בעתיד.

יב. אף מעמדת הרוב בפרשת טיבי, אשר אמנם לא פסלה בסופו של יום את בל"ד ובשארה, ניתן ללמוד על מאפייני הקווים האדומים ביחס לפסילת מפלגות. כך למשל, הנשיא (כתוארו אז) ברק קבע כי תמיכה במאבק מזויין כנגד המדינה חורגת מהמסגרת הדמוקרטית, והדמוקרטיה רשאית להתגונן מפניה. עוד הוסיף, כי ברור שניתן למנוע התמודדות של מי שהוא חלק מארגון המנהל מאבק מזויין נגד המדינה, וגם של מי שתומך במאבק זה.

יג. כאמור לעיל, קבעה דעת הרוב בפרשת טיבי, בראשותו של הנשיא ברק, כי לא שוכנע במידה הדרושה שח"כ בשארה תומך במאבק מזויין של ארגון טרור נגד מדינת ישראל, וזאת עקב משקל רב שנתן הנשיא ברק לאמירות אחרות של בשארה נגד אלימות והמאבק המזויין. (כידוע לנו, בראי המרחק ההיסטורי דבריו של הנשיא ברק, למצער, לא עמדו במבחן המציאות, כפי שהתגלה בחשדות הכבדים נגד בשארה באשר לפעולות ריגול כנגד ישראל כביכול, בתקופת מלחמת לבנון השנייה).

יד. כאשר באים אנו לבקש את פסילת רשימת בל"ד יש לבחון באופן משולב הן את דברי המפלגה במצעה ובכנסיה, והן כפי המובאים על ידי נציגיה הבכירים. רק השילוב של השנים מלמד באופן אמתי ומעמיק מהי מהותה, יעדיה ומטרותיה של המפלגה. בעניין זה יש להביא את קביעותיו החשובות של השופט ברק בפסק דין בעניין צומת נצרת עילית¹ בשאלה מהם המקורות שמהם נוכל ללמוד על מטרות המפלגה. השופט ברק קובע כי:

"אכן אין רשימה סגורה של מקורות מהם ניתן ללמוד על מטרותיה ומעשיה של רשימת מועמדים. המצע הוא מקור מרכזי, אין הוא מקור יחיד... אך מה הדין אם אין בנמצא "טקסט" – כגון מצע, תקנון הסכם. – המשקף את עמדת הרשימה כגוף? אכן, קיומו של "טקסט" משותף אינו תנאי הכרחי. **על מטרותיה או מעשיה של רשימת מועמדים ניתן ללמוד מהתבטאויות חברי הרשימה... בעקרון התבטאויותיו ומעשיו של אחד מחברי הרשימה עשויות לשמש תשתית ראייתית ממנה ניתן ללמוד על מטרותיה או מעשיה של רשימת המועמדים... הכל תלוי גם בנסיבות העניין.**

טו. אם כן, יש לבחון הן את מצע המפלגה והן את התבטאויות ראשי המפלגה ובכיריה. במצע המפלגה נקבע כי "בל"ד פיתחה את חזון ופרויקט "מדינת כל אזרחיה" תוך כדי תרגום ופעילות מתמדת לתרגומו אל שפת התוכניות". כדי להסביר ולבאר מהי כוונת המפלגה בשאיפתה להיות "מדינת כל אזרחיה, מסביר ח"כ זחאלקה מנהיג המפלגה, באתר המפלגה כי: "מדינת כל אזרחיה היא פרויקט של חילון... כל עוד המדינה מגדירה את עצמה כמדינה יהודית לא תוכל להתקיים הפרדה בין דת ומדינה... הפרויקט הפוליטי של בל"ד הוא החזון החילוני היחיד בישראל". מכאן ש'החזון החילוני של בל"ד הוא שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית. לא רק שבל"ד שואפת לשלילה זו, אלא היא קובעת במצעה שעליה לפעול להוציא זאת מן הכוח אל הפועל. ראו נ/1 לעתירה זו.

טז. אם כך, עולה כי מצעה של המפלגה שולל את ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, ואמנם לא נמצא אזכור במצע באשר לתמיכה בארגון טרור, אך עצם תמיכת המפלגה, כמפלגה, במנהיגם בשארה החשוד בריגול למען האויב, יש בה כדי להוות תמיכה מפלגתית בטרור. וראיה לכך בתמונתו המתנוססת באתר המפלגה.

¹ צומת נצרת עילית, פסקאות 13 ו-14 לפסק הדין, עמ' 361-362.

יז. באשר לעילת הפסילה של תמיכה במאבק מזוין של ארגון טרור כנגד מדינת ישראל, ניתן למצוא ביסוס רב נוסף בדבריהם של מנהיגי המפלגה בעבר – עזמי בשארה, ובהווה ח"כ זחאלקה וח"כ חנין זועבי. כאמור לעיל, הצהרות ראשי המפלגה מעידים על מהותה.

יח. ח"כ ג'מאל זחאלקה משמש כיום כיו"ר מפלגת בל"ד. ח"כ זחאלקה נמנה על מייסדי מפלגת בל"ד יחד עם עזמי בשארה. לאורך השנים אמנם נמנע ח"כ זחאלקה מקריאה מפורשת התומכת בטרור, אך פעל רבות לשלילת קיומה של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית (כפי שהובא לעיל). אך לאחרונה, פועל יו"ר בל"ד באופן מגמתי על מנת לפגוע בישראל בנשק הדה-לגיטימציה, לרבות קריאה להטלת סנקציות על ישראל ולחרם מוצרים עליה, כפי שעולה ממאמר שפרסם השנה בעיתון גארדיאן הבריטי כפי שהובא בכתבה באתר mako מיום 5.11.2012 ומצ"ב בנ/2.

במעשיו אלו ניתן לראות קריאה לפגיעה בישראל ותמיכה בטרור המופנה כלפיה, שכן רבים הסוברים שהטלת סנקציות על מדינת ישראל הינה מאפיין חדש של טרור כלכלי, שתכליתו לפגוע באופן קשה בכלכלת מדינת ישראל. זאת ועוד, לאחרונה השתתף ח"כ זחאלקה בהפגנות תמיכה בחמאס במהלך מבצע "עמוד ענן", כפי שמובא באתר ynet בכתבה מיום 16.11.2012 ומצ"ב בנ/3.

יט. כאשר בוחנים את מכלול התבטאויותיו של ח"כ זחאלקה ניתן לראות ניסיונות לשלול את ישראל כמדינה יהודית ולתמוך במאבקים כנגדה, וכל זאת הוא עושה ב"כובעו" כיו"ר מפלגת בל"ד וממשיך דרכו של "ידידו האישי" כדבריו, עזמי בשארה.

כ. אך נבקש בעתירה זו לייחד מקום נרחב גם לבכירת מפלגת בל"ד, ח"כ חנין זועבי אשר מועמדת מטעם הרשימה במקום השני והמכובד, אשר מעיד על תמיכת מפלגת בל"ד ברעיונותיה של ח"כ זועבי.

כא. נקדים ונאמר, כי כאשר בוחנים את הסיבות לבקשת הפסילה כנגד מר בשארה, בשל נאומים באום אל פאחס, ביוני 2000, והשני בלבנון ביוני 2001, יש מקום להבין את עמדתו (אף כי חולקים אנו על קביעה זו) של הנשיא ברק "שלא שוכנע במידה הדרושה שח"כ בשארה תומך במאבק מזוין", שכן אל מול אמירות קיצוניות של מר בשארה ניתן היה להביא אמירות מאזנות של אותו מר בשארה. אך כאשר בוחנים את עניינה של גב' זועבי יש להבחין כי ישנו הבדל גדול ביותר בין אמירותיו של בשארה כפי שהובאו בפרשת טיבי, לעומת מעשיה של גב' זועבי על אוניית המרמרה (כפי שיובאו להלן) המוכיחים כאלף עדים על תמיכתה במאבק כנגד ישראל. אין דין אמירות, קשות ככל שיהיו, אשר בהם ניתן להתווכח האם עודם חוסות תחת חופש הביטוי, כדין מעשים מובהקים המסייעים לארגון טרור בעודו מבצע פעולות טרור, ואשר להם עוד לא הייתה התנצלות או חרטה כלשהי מצד ח"כ זועבי עד לעצם יום זה, אלא אדרבה פעולות אלן אף משמשות לה מקור לגאווה. בשל כך יש להניח בצורה קרובה לוודאית כי בית המשפט העליון אשר נמנע, בשל ספק, לפסול את מר בשארה וכתוצאה מכך אף לא

פסל את מפלגת בל"ד, – היום במבחן הזמן ובמבחן פעולותיה האלימות של גב' זועבי המייצגת את מפלגת בל"ד, היה פוסל את המפלגה מלהתמודד לכנסת בישראל.

כב. ח"כ חנין זועבי חצתה בישראל קווים אדומים שלא נחצו מעולם במעשים ובהתבטאויות בדבר תמיכה במאבק מזוין כנגד מדינת ישראל. תקצר היריעה מלפרט את כל מעשיה ואמירותיה, אך בשל חשיבות הדיון יובאו המרכזיים והחריפים בעוצמתם מבין המקרים:

1. השתתפות במשט המרמרה – ביום 31 למאי 2010 השתלטו לוחמי שיטת 13 של חיל הים על אוניית מאווי מרמרה, עקב מידע מודיעיני על כוונת פעילי טרור המתחזים לפעילי שלום אשר נסעו באוניה זו, לפגוע בחיילי צה"ל. במהלך ההשתלטות נורה נשק חם כנגד חיילי צה"ל ובמהלך הקרב נהרגו 9 פעילי טרור. מתחקירי צה"ל וממסקנותיה של ועדת טירקל שמונתה לחקור את אירועי המשט, עולה בוודאות כי פעילי ארגון הטרור I.H.H תכננו מבעוד מועד לפגוע בחיילי צה"ל והם האחראים לאירועי האלימות הקשים כנגד חיילי צה"ל. על סיפונה של אוניית הטרור הייתה גם חברת כנסת ישראל, חנין זועבי, אשר עד ליום זה, לא הביעה חרטה על השתתפותה באוניית הטרור שמרבית חבריה ביקשו למות כ- "שאהידים" ואשר כמעט והביאה לאובדן חיילי צה"ל. ראיה לחומרת העניין ניתן לראות בהחלטת הכנסת לשלול חלק מזכויותיה של ח"כ זועבי, וכן אופן החלטתו של היועץ המשפטי לממשלה לגבי הגשת כתב אישום כנגדה, שעל אף שהחליט לסגור את תיק החקירה, הודה כי הדבר ניתן בשל קשיים ראייתיים (ולא בשל העובדה כי לא היו במעשיה עבירות חמורות). נוסף על כך וכראיה להשתתפותה הפיזית באוניית הטרור, באוגוסט 2010 פרסם אתר גלי צה"ל תצלומים של ח"כ זועבי לצד פעילי טרור חמושים על סיפון האוניה. מהצילומים שפורסמו ומצילומים חסויים אחרים, עולה כי חברת הכנסת, לא רק שלא הניאה את הפעילים מפעולות הטרור שלהם כלפי חיילי צה"ל, אלא אף עודדה אותם.

מצ"ב כתבה מאתר גלי צה"ל מיום 12.8.2010 המסומנת בנ/4.

2. קריאה למאבק בסגנון האינתיפאדה – ביום 13.4.2011 הובא באתר האינטרנט mynet ראיון עם ח"כ זועבי, בה צוטטה כאומרת: "אני מקווה שהם (הפלסטינים, נ.מ), יפתחו במאבק עממי גדול, פוליטי ואסטרטגי, כמו האינתיפאדה הראשונה ולא כמו השנייה...הראשונה הייתה טובה יותר".

מצ"ב כתבה מהאתר מיום 13.4.2011 ומסומנת בנ/5.

3. קריאה בעד טרור כנגד ישראלים – בראיון לערוץ 2 מיום 25.2.2012, אמרה גב' זועבי על העם היהודי: "לעם כובש אין זכות לחיות חיים נורמליים... לא מותר לכם לחיות בביטחון".

מצורפת כתבה מאתר mako מיום 25.2.2012 ומסומנת בנ/6.
בנוסף, מצ"ב כתבה מעיתון גלובס מיום 16.3.10 בו קוראת ח"כ זועבי לפתיחה באינתיפאדה שלישית, ומסומנת בנ/7.

4. תמיכה והזדהות עם מחבלי החמאס – במהלך פשיטת לוחמי צה"ל על משרדי החמאס בטול כרם, התגלה להם לתדהמתם, צילום של ח"כ זועבי בחגיגת שחרור מהכלא של יו"ר המועצה המחוקקת מטעם חמאס, עזיז דוויק. ח"כ זועבי כמובן לא הסתירה את תמיכתה באיש ובפעולות הטרור של ארגון החמאס.
מצ"ב כתבה מאתר ynet מיום 19.1.12 ומסומנת בנ/8.

כג. אלו דוגמאות ספורות מתוך השנים האחרונות בהם הביאה ח"כ זועבי את משנתה האלימה, לאמצעי התקשורת בישראל. אך תורף בקשתנו לפסול את מפלגת בלי"ד אשר שופרה הראשי הינה ח"כ זועבי, הינן בשל מעשיה החמורים של נציגת בלי"ד על אוניית המרמרה לצד תגובותיה לאחר קרות האירוע בה נפצעו לוחמי צה"ל. דומה כי אם חברי הכנסת של בלי"ד במעשיהם האלימים, לצד פעילי הטרור, אינם נכנסים להגדרת עילת הפסלות של תמיכה בארגון טרור ובמאבקו כנגד המדינה, אז עולה השאלה מה כן ייכנס במסגרת עילה זו? שהרי אין להניח כי כנסת ישראל חוקקה סעיף בחוק יסוד, אשר לעולם לא יוכל להתבצע, אפילו כאשר חברת כנסת מטעם בלי"ד משתתפת בפעולת טרור אשר מסכנת את חיילי צה"ל.

כד. יש לחדד, להבהיר ולהזכיר כי אחד מכליה המובהקים של הדמוקרטיה הינה ביכולתה להתגונן מפני הבאים עליה להשמידה. נכונים הדברים שבעתיים ביחס למדינת ישראל בעידן הדה-לגיטימציה והקריאות בעולם "לחסל את הישות הציונית" מצד גורמים איסלאמיסטיים. אין לנו כדמוקרטיה צעירה ומתפתחת, החיה בסביבה רדיקלית, הפריבילגיה להכיל בתוך בית המחוקקים שלנו גורמי תמיכה בטרור באופן כה עקבי. זוהי מהותה של דמוקרטיה מתגוננת אשר מפתחת לה כלים לשמור על עצמאותה ושגשוגה ואף בהרחבת ההגנה על חופש הביטוי בתחומיה, אך לא במחיר של פגיעה במהות חייה. הקריאה לפעילות טרור והסיוע הפיזי במאבק נגד חיילי צה"ל, זו פגיעה במהותנו שאיתה אי אפשר להשלים.

כה. בעניין זה יפים דבריו של נשיא בית המשפט העליון לשעבר, השופט ברק אשר קבע בפרשת ניימן, כי:

**"חוקה איננה מרשם להתאבדות, וזכויות אזרח אינן במה לכליון
לאומי...זכויות האזרח יונקות מקיומה של המדינה, ואין להפכם קרדום
לחיסולה...אין הדמוקרטיה חייבת לאבד עצמה לדעת כדי להוכיח את חיותה"**

כו. על ועדת הבחירות למתוח את הקו שבין אמירות, גם בהיותן חריפות, שקיים בהן ויכוח האם יש בהן בכדי להביא לתוצאה החריפה של פסילת אדם או רשימה במשטר דמוקרטי אשר מרומם את זכות הביטוי, לבין מעשים אלימים וטרוריסטיים שצריכה להיות תמימות דעים באשר לחומרתן, ועצם מתן רשות לעוסק בהם לייצג את אזרחי ישראל, יש בו מסר של פגיעה והרס המשטר היהודי והדמוקרטי במדינת ישראל. חומרת מעשיהם של חברי הכנסת של בלי"ד אשר רק הולכים ומחמירים מכנסת לכנסת, מהווים פעמוני אזהרה כי מדינת ישראל איננה יכולה להבלג, ועל אחת כמה וכמה לעודד בעת מתן אפשרות לייצוג ובחירה, בסוג מעשים אלו.

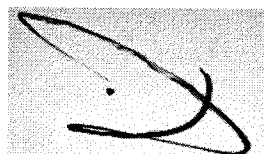
סיכום

- כו. בבחינת מכלול הדברים שהובאו בבקשה זו, ניתן לראות שמפלגת בלי"ד היא חברי הכנסת שלה, וחברי הכנסת של בלי"ד הם המפלגה. כשם שאין משמעות למפלגה ללא חברים בה, כך אין לראות במעשים עקביים של בכירי מפלגה, לאורך שנים ותחת משנה סדורה – כמנותקים מהמפלגה בה הם חיים. לפיכך, ח"כ חנין זועבי וח"כ ג'מאל זחאלקה הם בלי"ד, ואין בלי"ד כיום מבלעדיהם, וכאשר בוחנים את מעשיהם יש לראות זאת גם כמעשי המפלגה אותה הם מייצגים.
- כז. בבקשה זו הובאה תמצית ראייתית הן על מצעה של המפלגה והן על נושאי כליה, מייצגיה הרשמיים אשר שוללים את ישראל כמדינה יהודית, ובמעשיהם המובהקים אף קוראים ופועלים לתמיכה בארגוני טרור ובפעולות טרור כנגד מדינת ישראל. בית הגידול של עזמי בשארה, הוא בית הגידול של ח"כ חנין זועבי, הוא בית הגידול המתקרא בלי"ד, והגיעה השעה לפסול אותו מכניסה לשערי בית המחוקקים של המדינה היהודית והדמוקרטית, היא מדינת ישראל.
- כט. לאור האמור לעיל, הוועדה הנכבדה מתבקשת לקבוע כי רשימת וסיעת בלי"ד מנועה מלהתמודד בבחירות לכנסת ה-19, מחמת שלילתם את ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית ומחמת תמיכה בארגון טרור ובמאבק מזוין כנגד מדינת ישראל, של חברי הכנסת של תנועת בלי"ד

היום, כ"ז כסלו תשע"ג

נריה מאיר, עו"ד

בשם המבקשים

ח"כ דני דנון

הליכוד

